Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: ”O.T.”, i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137151558848/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: O.T.

gaards Plads, som Boutikerne indeslutte; sove havde han ingen Lyst til, skjøndt Alt i Gaden, lige til Vægteren, syntes at nyde denne Gudsgave. *Vilhelm* tænkte paa det lystige Aftenselskab, paa sit Eventyr med den stakkels Hyrekudsk, tog derpaa Violinen ned af Væggen og begyndte at spille nogle Variationer.

Efternølerne fra det hæderlige Rusgilde, lystigere, end da Vilhelm forlod dem, kom nu vandrende gjennem Gaden. En af dem jodlede smukt, og ingen Vægter viste sig, som forstyrrende Princip. De hørte *Vilhelms* Violin og kjendte Spillemanden.

»Spil os en Francaise, Du deroppe!« raabte de.

»Men Vægteren –?« hvidskede en af de mindre modige.

»Død og Pølse, der sidder han!« udbrød en Tredie, og pegede paa en sovende Gjenstand, der hvilede Hovedet op til en stor Trækasse udenfor de lukkede Boder.

»Han er salig!« sagde den første. »Havde vi bare den stærke Islænder her, han skulde snart faae ham hængt op ved Bandeleret paa en af Jernkrogene. Det har han gjort før! han har Hestekræfter. Han tog saadan en Gripomenus, ret saa nydeligt om det Smalle af Livet og hang ham ved Beltet op paa en af Krogene ved Veierboden. Det har seet deiligt ud. Der hang Vægteren og peeb ad de Andre. Den første, der kom, blev strax hængt op ved Siden og saa løb Islænderen, mens de to blæste Duetter!«

»Hør, tag fat!« raabte en af de lystige Brødre, i det han hurtigt aabnede Trækassen, hvor kun en Pind holdt Laaget til. »Lad os faae Vægteren her ned, han sover jo, som en Hest!«

Øieblikkelig havde fire fat paa den Sovende, der rigtignok vaagnede herved, men han var alt i Kassen. Laaget fløi til og et Par af Vennerne sprang ovenpaa, medens Pinden blev sat for. Vægteren inde i Kassen greb strax fat paa sin Pibe og udstødte den meest hjerteskjærende Lyd. Hurtigt trak hans Plageaander sig bort, dog ikke længer, end at de kunde høre Piben og see, hvad der vilde skee.

Nu kom Nabovægterne til.

»For en Ulykke! hvor er Du?« raabte de og fandt nu Stedet.

»O, Gud hjælpe mig!« raabte han derinde. »Luk mig ud, luk mig ud! jeg skal jo raabe!«

»Du har nok faaet lidt over Tørsten, Kammerat!« sagde de Andre. »Er Du faldet i Kisten, saa lig der, din So!« leende forlode de ham.

»O de Kjeltringer!« sukkede han og arbeidede forgjæves paa at faae